

Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsának FF/056/2021. határozata

az ügyvédi tevékenység az ügyfél és az ügyvédi tevékenységet gyakorló közötti bizalmon alapul, amelyet mindenki köteles tiszteletben tartani

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, **dr. (...)** volt ügyvéd fegyelmi ügyében a Pest Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2021. július 16. napján F.34/2020. sz. alatt hozott határozata ellen eljárás alá vont volt ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2022. május 16. napján a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Pest Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2021. július 16. napján kelt F.34/2020. sz. határozatát helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont volt ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Pest Megyei Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000 Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Pest Megyei Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont volt ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen - az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indokolás

A Pest Megyei Regionális Bizottság Fegyelmi Tanácsa fenti számú határozatában megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egyrendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért írásbeli megrovás büntetéssel sújtotta és kötelezte 80.000 Ft átalányköltség 30 napon belüli megfizetésére, a Pest Megyei Ügyvédi Kamara pénztárába vagy bankszámlájára.

Az eljárás a Pest Megyei Ügyvédi Kamarához (...) 2020. április 8. napján érkezett beadványával indult, melyben előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvédet ittas vezetés miatt ellene indult büntető eljárásban bízta meg jogi képviselővel, aki olyan tájékoztatást adott részére, hogy a bevont jogosítványát 2 hónapon belül visszaszerzi, 241.000 Ft ügyvédi díjban való megállapodás mellett.

Az ügyvéd ígérete ellenére az elmúlt 1 évben ügyében nem történt semmi, a meghatalmazott ügyvéd valótlan tájékoztatást adott neki, amikor arra hivatkozott, hogy az ügyészség „hírzárlatot” rendelt el az ügyben.

A fegyelmi biztos 2020. április 15. napján előzetes vizsgálatot rendelt el, az eljárás alá vont ügyvéd április 21-én előterjesztette igazoló nyilatkozatát és csatolta az ügyben keletkezett iratokat. Felelősségét nem ismerte el, állította, hogy sem szóban, sem írásban nem ígért 2 hónapos határidőt a jogosítvány visszaszerzésére. Kizárólag annyit mondott, hogy az ügyben irányadó kedvező feltételek okán (pl. a mért alkohol koncentráció csekély volta) optimális esetben 2 hónapra csökkenthető a járművezetéstől való eltiltás időtartama. Hivatkozott arra is, hogy a büntető eljárásban való védelem ellátása nem eredmény-kötelem, majd nyilatkozatát kiegészítette azzal, hogy az ügyvédi iroda a panaszossal rendszeresen kapcsolatban állt, többször tájékoztatták, hogy az ügyészség az ügyvédi iroda részére nem hajlandó tájékoztatást adni, az ügyészséget többször felhívták, „hírzárlat” kifejezést csupán azért használta, hogy az ügyészség válaszát a panaszos számára érthetőbbé tegye.

Az előzetes vizsgálat határidejét 2020. július 15. napján meghosszabbították, 2020. október 9. napján a fegyelmi biztos a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről döntött. Kifejtette, hogy álláspontja szerint a megfelelő tájékoztatás elmaradása miatt, az Üttv. 1. § (2) bekezdésben megjelöltekre is hivatkozva, egyrendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetése állapítható meg.

A fegyelmi tanács az eljárásban 2021. július 16. napjára fegyelmi tárgyalást tűzött ki, amelyen az eljárás alá vont ügyvéd nem jelent meg, beadványában azonban a fegyelmi eljárás megszüntetését kérte.

Arra hivatkozott, hogy az előzetes eljárás lefolytatására nyitva álló 3 hónapos határidőt a fegyelmi bizottság túllépte, így az eljárás törvénysértő, az előzetes vizsgálat meghosszabbításáról szóló határozat kézbesítésére csak 2020. október 22. napján került sor.

A fegyelmi tanács az ügyet érdemben bírálta el, áttekintette a rendelkezésre álló iratokat, így az ügyvédi megbízási szerződést, az eljárás alá vont ügyvédnek, illetve alkalmazottainak a nyomozóhatósághoz benyújtott beadványait, az ügyvédi iroda és a bejelentő által csatolt e-maileket, valamint az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő írásban tett nyilatkozatait.

Ennek alapján megállapította, hogy 2019. február 14. napján jött létre ügyvédi megbízási szerződés, büntető eljárásban való jogi képviselőre.

Az eljárás alá vont ügyvéd meghatalmazását néhány napon belül a nyomozó hatóságnak benyújtotta, és a hatóságot több ízben megkereste, hogy tájékoztatást kérjen.

A bejelentő az ügyvédet folyamatosan sürgette, jogosítvány hiányában munkahelyének elvesztésétől tartott. A bejelentő az érdeklődéseinek egy részére nem kapott választ, majd több olyan e-mailt kapott, amelyben a panaszolt ügyvéd azt közölte vele, hogy amennyiben az ügyészség munkájával kapcsolatosan kifogása van, úgy közvetlenül terjesszen elő panaszt ott.

Végül a többszöri sürgetés után 2020. február 11. napján az eljárás alá vont ügyvéd e-mailt küldött a bejelentőnek, amelyben arról tájékoztatta, hogy az ügyészség az ő ügyében „teljes hírzárlatot” rendelt el. Végül az ügyvéd a megbízási szerződést 2020. március 3-án felmondta, a felek elszámoltak.

Megállapította meg az I. fokú tanács, hogy a 2019. február 14. napján kelt megbízási szerződés általánosságban jelöli meg, hogy ittas járművezetés miatt indult büntető eljárásban a védelem ellátásra szól, ezen felül részletesebben az ügyvédi munkadíj és költségviselés taglalása történt csak meg.

Megállapította, hogy a bejelentő valóban folyamatosan felvilágosítást, tájékoztatást kért, hivatkozott arra, hogy az ígért 2 hónap már eltelt, az eljárás alá vont ügyvéd a megkeresésekre adott válaszaiban csupán általános jelleggel, a nyomozó hatóság, illetve az ügyészség nem megfelelő munkájára hivatkozott. Egyetlen olyan okirat sincs azonban, és ilyen nyilatkozatot az eljárás alá vont ügyvéd sem tett, hogy 2 hónapon belüli eredményt ígért volna a bejelentőnek, 2020. február 11-i, már körülírt e-mail azonban az ügyészség „teljes hírzárlat” elrendelésére vonatkozó döntését közölte.

Tájékoztatatta a bejelentőt arról sem, hogy neki sem adnak az ügyben érdemi információt, tart a nyomozás.

A rendelkezésre álló bizonyítékokból az I. fokú tanács arra a meggyőződésre jutott, hogy az nem volt bizonyítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd olyan ígéretet tett volna a bejelentőnek, amely szerint 2 hónap alatt a jogosítványát visszaszerzi, nem tett meg azonban mindent az ügyfele tényszerű tájékoztatása érdekében.

A tanács egyetértett a fegyelmi megbízott álláspontjával, miszerint az ügyfél-ügyvéd kapcsolat körében egyik legfontosabb szempont, hogy az eljáró ügyvéd részletesen tájékoztassa ügyfelét, a tájékoztatásnak meg kell felelni a tényeknek. A tájékoztatásnak pontosnak, szakszerűnek kell lennie, nem tartalmazhat félrevezető vagy félreérthető nyilatkozatot.

Jelen esetben a panaszolt ügyvéd arról tájékoztatta a bejelentő, hogy meg nem nevezett indokok alapján az ügyészség hírzárlatot rendelt el, ami még a szó hétköznapi értelmében is azt jelenti, hogy valamilyen különleges oknál fogva az adott ügyben nem lehet információhoz jutni.

A helyes tájékoztatás az lett volna, ha a nyomozó hatóság, ügyészség gyakorlattól eltérő, késedelmes magatartását jelöli meg az eljárás elhúzódásának okaként.

Az adott tájékoztatás félreérthető volt, azt a látszatot keltette, hogy különlegesen egyedi elbírálású az ügy és az ügyészség senkinek sem ad információt. Ez nyilvánvalóan félrevezető, az iratokba való betekintés során az eljárás alá vont ügyvéd vagy alkalmazottja megfelelő információhoz juthatott volna és ezt közölte volna a bejelentővel.

A fegyelmi biztos végindítványában az Etikai Kódex 2.1., 2.2., 2.4, 8.9. és 8.10. pontjaira, valamint az Üttv. 108. § (1) bekezdés *b)* pontjára hivatkozva kifejtette, hogy az ügyvéd egyrendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el és súlyosító körülményként kérte értékelni a fegyelmi előzményeket, pénzbírság kiszabását indítványozta.

A fenti tényállás mellett született meg az I. fokú tanács F.34/2020. számú, már ismertetett határozata, amelyben egyébként tételeken felül feltüntették valamennyi fegyelmi előzményt, az eljárások számának és az eljárás lezárása módjának ismertetése mellett, írásbeli megrovás alkalmazásával.

Az indokolásban kifejtette azt az álláspontját is, hogy a 3 hónapos határidőt a fegyelmi bizottság nem lépte túl, hivatkozott a Fegyelmi Szabályzat 15.1. pontjára, mely szerint: az előzetes vizsgálat határidejének lejártát követő vizsgálati cselekmények hatálytalanok, ide nem értve a vizsgálati eljárást lezáró határozat meghozatalát. Ebből következik, hogy esetleges késedelem esetén kizárólag egyes vizsgálati cselekmények lehetnek hatálytalanok. Az eljárás meghosszabbításáról szóló határozat valóban későn került kézbesítése az eljárás alá vont ügyvéd számára, annak meghozatalához képest, másrészt viszont az is megállapítható volt, hogy az eljárás folyamán a határidőn túl nem történt eljárási cselekmény, az erre alapozott és az eljárás megszüntetését célzó kérelem tehát megalapozatlan.

Megjelölte a költségviselésre vonatkozó döntés alapjaként az Üttv. 142. § (2) bekezdését, illetve a FESZ 40.2. *a)* pontját, fellebbezési jogot biztosított.

A határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd terjesztett elő fellebbezést, amelyben változatlanul az elkesettségre hivatkozott. Kifejtette, hogy az Üttv. az eljárási határidőt egyértelműen határozza meg, a 122. § (1) bekezdése szerint az előzetes vizsgálatot annak elrendelésétől számított 3 hónap alatt be kell fejezni, ez nem történt meg, álláspontja szerint a meghosszabbítás jóval a 3 hónap után következett be.

A Fegyelmi Szabályzat ezzel összhangban azt állapítja meg, hogy a törvényi határidő letelte után minden eljárási cselekmény, így a fegyelmi tárgyalás is hatálytalan. Ennek következtében kérte az eljárás megszüntetését.

Vitatta érdemben is, hogy a fegyelmi határozat szerint az ügyvédi iroda nem adott volna elégséges, illetve részletes tájékoztatást a panaszosnak, hivatkozott arra, hogy a beadványához 43 db e-mailt mellékel, amely éppen a tájékoztatás teljeskörűségét támasztja alá.

Ő maga is, az iroda munkatársai is többször szóban, és írásban is megpróbálták a panaszossal megértetni, hogy az ügyészség nem ad tájékoztatást, ezért hibát nem követtek el.

Utalt arra, hogy az ügyészséget írásban is megkereste és ennek ellenére sem kapott érdemi tájékoztatást, a hírzárlat szó egy kiragadott dolog a 43 db tájékoztató e-mail-tömegből, amit nyilvánvalóan „nem a katonai hírszerzés szakzsargonja szerint, hanem köznapi értelemben...” használt.

Azt feltételezte, hogy az ügyészség a nyomozás érdekei miatt nem adott tájékoztatást, ő azonban semmi olyat nem írt a panaszosnak, ami fegyelmi felelősséget eredményezne.

Annak ellenére, hogy a büntetés „csak” megrovás, nem kívánt felelősséget vállalni fegyelmi vétség elkövetésének hiányában és ezért „fenti eljárás és anyagi jogi indokok alapján kérem fegyelmi felelősségem megállapításának mellőzését.”

A fellebbezés tartalmilag az eljárás megszüntetésére irányult, a határidő túllépése, illetve a fegyelmi felelősség hiánya folytán.

A fellebbezésre az országos fegyelmi főbiztos írásban terjesztette elő észrevételeit, lényegében a megállapított tényállást helyesnek találta, hivatkozott arra, hogy az Úttv. 109. § (1) bekezdése szerint a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatásra tekintettel az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően az I. fokú fegyelmi tanács által feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével kell a határozatot meghozni, mérlegelési jogkörben, amelyet kissé hiányosnak talált, különös tekintettel a FESZ 26.4., illetve 26.5. pontjára.

Ugyanakkor úgy látta, hogy mivel az iratokból megállapítható, hogy az I. fokú tanács milyen tényállásból indult ki, milyen következtetést vont le, az Úttv. 108. § a) pontja alapján lehetősége volt írásbeli megrovást alkalmazni, ezért indítványozta, hogy a II. fokú tanács a döntést hagyja helyben.

A II. fokú tanács arra a meggyőződésre jutott, hogy az I. fokú eljárásban a tényállást részletesen feltárták, figyelembe vették az írásban keletkezett iratokat, a figyelembe vett iratokat felsorolás jelleggel megállapították, a hivatkozások helytállóak, a tényállás a II. fokú eljárásban is irányadó.

Az a körülmény, hogy az ügyészség érdemi tájékoztatásának elmulasztása vagy elhúzódása képezte az eljárás alá vont ügyvéd munkájával kapcsolatban a bejelentőben a bizalom megingását, nem lehet azonos azzal, hogy bármennyire köznapi értelemben kívánta ügyfelét érthetően tájékoztatni, „teljes hírzárlatra” hivatkozni valóban félreérthető a bejelentő, laikus számára.

Sugallhatja azt, hogy különleges, egyedi elbírálású ügyről van szó, sőt sugallhatja, hogy valami ilyen, rendkívüli jelentősége van az ügynek. A tárgyilagos tájékoztatás nyilvánvalóan a nyomozó hatóság szokottnál is lassabb munkájára, esetleges mulasztására kellett volna, hogy irányuljon, a panasz lehetősége mellett.

Mivel a becsatolt e-mailek között „teljes hírzárlat”-ra utaló irat is fellelhető, a hibás, félreérthető tájékoztatás megtörténte nem vitatható. Osztotta a II. fokú fegyelmi fellebbezési tanács az I. fokú fegyelmi bizottság álláspontját abban is, hogy mivel az előzetes vizsgálat határidejének meghosszabbításáról szóló határozatnak nem a meghozatala, hanem csupán az eljárás alá vont ügyvéddel való közlése történt késedelmesen, és egyébként ezt követően eljárási cselekmény nem volt, nem volt olyan cselekmény, amelynek hatálytalansága folytán az ügyben érdemi határozatot ne lehetett volna hozni.

A 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (FESZ) 15.1. pontja kimondja, hogy az előzetes vizsgálat határidejének lejártát követő vizsgálati cselekmények hatálytalanok, ide nem értve a vizsgálati eljárást lezáró határozat meghozatalát.

Mivel ezt követően vizsgálati cselekmények nem folytak, így azoknak az eljárást lezáró határozat meghozatalára kiható hatálya sem lehet, a késedelem ellenére az ügy elbírálható és I. fokú határozattal lezárható volt.

Ezt az álláspontot a II. fokú fegyelmi tanács is osztotta, ennek következtében a határozatot helyben hagyta.

Kétségtelen, hogy az enyhítő és súlyosító körülményeket és azok mérlegelését csupán a határozat VI. fejezete a fegyelmi biztos végindítványára vonatkozó részében általánosságban említette meg, önmagában azonban a határozat olyan csekély büntetést tartalmazott, amely az elkövetett cselekmény súlyával arányban állt, különös tekintettel a határozatban részletesen felsorolt, fegyelmi előzménynek tekinthető határozatokra is.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa az Üttv. 138. § (1) bekezdés c) pontjának előírása figyelembevételével az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az Üttv. 142. § (2) bekezdése, valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat 35.7 pontja és 40.2. c) pontja alapján a másodfokú eljárás során felmerült 50.000 Ft kamarai általány költség megfizetésére kötelezte a másodfokú fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvédet.

A másodfokú határozat jogerőre emelkedéséről a másodfokú fegyelmi tanács a Fe. 35.5. pontja alapján rendelkezett.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...).

A határozat jogerős és 2022. június 20. napján végrehajtható.

TARTALOMJEGYZÉK

Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsának FF/056/2021. határozata	1
az ügyvédi tevékenység az ügyfél és az ügyvédi tevékenységet gyakorló közötti bizalmon alapul, amelyet mindenki köteles tiszteletben tartani	1
Indokolás	1